

11 Net zo oud als de Universiteit Maastricht

Jubileumserie: alumni die net als UM in 2016 veertig worden. Vandaag Martijn Kwaijtaal

6 Eat, drink

Master student Kate looking for good food

7 Hello Maastricht

First-year Amira Eid had to do her laundry twice this Inkom

observant | 1

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 36 | 27 augustus 2015

At the Inkom festival in the backyard of the Sphinx building. More Inkom-pictures on page 8-9 Photo: Loraine Bodewes

nl Nieuw in Observant

De aloude mededelingenpagina's in *Observant* zijn verhuisd naar de website, de daardoor vrijgekomen ruimte wordt nu gevuld door de redactie. Dat betekent: meer artikelen en series en vooral ook meer Engelstalige stukken. Op de achterpagina laten twee studentcolumnisten per toerbeurt van zich horen: Arjan van der Heide doet de onderzoeksmaster CAST, Romeijn Sadée is derdejaars Arts and Culture. Samen vormen zij het duo HeiSa. De filmrecensies worden dit jaar door een tweetal recensenten verzorgd. Naast filmkenner en docent aan de School of Business and Economics Mark Vluggen, zal Jim Pedd, afgestudeerd cultuurwetenschapper, oud-hoofdredacteur van het Fasos-blad Mozaïek en recensent voor diverse filmsites, zijn mening geven. Nieuw is ook de wekelijkse serie over alumni die net als de Universiteit Maastricht in 2016 veertig jaar worden. Vandaag komt Martijn Kwaijtaal, ooit lid van de werkgroep Inkom en actief bij

studentenvereniging Koko, aan het woord. Zie pagina 10. Good old mopperpot Albert Bergbroeder is terug van weggeweest en staat weer wekelijks op de achterpagina. Hij heeft een nieuwe baan gekregen en is bovendien aan het twitteren; mis hem niet niet -> @a_bergbroeder De website www.observantonline.nl is deze zomer in een nieuw jasje gestoken en zal net als www.facebook.com/ObservantUM dagelijks ververs worden met het laatste universitaire nieuws, series en columns. *Observant* wordt gemaakt door een professionele redactie met hulp van een team van studenten, columnisten, illustratoren, fotografen, webdesigners en vertalers. Heb je interesse in de journalistiek en zou je willen schrijven voor *Observant*? Mail een brief en cv naar riki.janssen@maastrichtuniversity.nl

Riki Janssen

eng More English in Observant

What's new in *Observant* this academic year? The printed version of *Observant* (to be found every Thursday morning at the entrance of every faculty) has been expanded (what once was the announcement's section has largely been replaced by editorial pages) and has more articles in English than ever before. From now on, foreign students and staff members need never miss out on news. In addition to news and background information about the university, faculties, education and research, there is space for a handover column written by students and staff members. Interested in the best cuisine or the best coffee in Maastricht? Read the new weekly column 'Work like a slave, eat like a king' by Czech master student of European Public Affairs, Kate Surala. She will sample food and drinks in Maastricht's many restaurants, meal-serving pubs and coffee houses. Anyone struggling with doubts, worries or tough questions, should not miss the series by psycho-

logist Ingrid Candel. She can help solve bigger or smaller psychological problems. And last but not least: Maastricht scientists again talk about their heroes in science. For those foreign readers who can read Dutch: don't miss the weekly series about alumni who will turn forty in 2016. Exactly the same age as Maastricht University. www.observantonline.nl has been given a facelift and just like our www.facebook.com/ObservantUM will be updated daily with the latest university and Dutch news, series and columns. *Observant* (printed weekly magazine, website, Facebook) is created by a professional staff and a team of students, columnists, illustrators, photographers, web designers and translators. Are you interested in journalism and would you like to write for *Observant*? E-mail a letter and CV to riki.janssen@maastrichtuniversity.nl

Riki Janssen

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Marieke Nass (Heerlen, 1993) * **In het dagelijks leven:**

Masterstudent Nederlands recht en fractievoorzitter CDA gemeente

Gulpen-Wittem * **Woonplaats:** Eys * **Burgerlijke staat:** Single

Foto: Loraine Bodewes

Ik kook nooit. Klopt. Mijn moeder kookt altijd. We wonen met z'n vijven thuis. Mijn vader en twee broers willen vooral aardappelen en vlees. Daar valt geen eer aan te behalen. Ik bak wel graag, maar het komt er niet van. Weinig tijd. Ik heb mijn studie en het raadswerk voor het CDA dat me zo'n 20 uur per week kost. Daarnaast ben ik voorzitter van het CDJA Limburg en secretaris van de jeugdafdeling van de Rotary in Parkstad.

Kamperen op Terschelling of een resort op Mallorca? Allebei niet. Ik heb een hekel aan resorts waar mensen in de rij staan om voor de tiende keer op te scheppen. We gaan iedere zomervakantie met het hele gezin weg. Dit jaar hebben we op de heenweg Salzburg bezocht; op de terugweg zijn we gestopt in Bologna. Alle andere dagen zaten we aan de kust, bij Rimini. Omdat mijn vader een eigen advocatenkantoor heeft, kan hij in de vakantie maximaal een week weg. We logeren altijd in hotels, niet all inclusive. Dat hebben we één keer gedaan, we zijn zowat alle dagen buiten de deur gaan eten.

Beste speler in het Haagse politieke veld? Mark Rutte. Hij heeft grote veranderingen doorgevoerd waarop lang niet altijd enthousiast is gereageerd. Maar Rutte blijft overeind en weet zijn aanhang te behouden. Dat getuigt van kunde. Rutte heeft iets rustigs. Ik snap wel dat burgers hem hun stem gunnen.

Wanneer was je voor het laatst ontroerd? Toen mijn oma in het ziekenhuis lag. Ze kreeg een bypass. Ze is 92, hartstikke kwiek, woont nog op zichzelf. Ik zag haar liggen in dat ziekenhuisbed, zo zielig. Ik moest even slikken.

Waar geef je het meeste geld aan uit? Aan de politiek. Een lunch, koffie op het terras, een bloempje voor de een, een attentie voor de ander. Natuurlijk wordt er veel door de partij betaald, maar een groot deel komt uit je eigen beurs. Vorig jaar heb ik een persoonlijke campagne gevoerd – ik stond als vierde op de lijst van het CDA in de gemeente Gulpen-Wittem. Daar zijn duizenden euro's in gaan zitten, niet zozeer in het drukken van de flyer of posters, maar vooral in de bedankjes aan mensen achter de schermen, zoals tekstschrijvers, designers en degenen die de flyers uitdeelden. Uiteindelijk kreeg ik 430 stemmen. Meer dan onze lijsttrekker. Ik werd fractievoorzitter van onze partij, de jongste van Nederland, ik was net 21.

Laatste boek: *Mooie meisjes* van Karin Slaughter. Ik lees heel veel, van eenvoudige romans tot echte literatuur.

Mijn familie en ik: We hebben allemaal dezelfde interesses en dat is volgens mij best uitzonderlijk. We houden allemaal van lekker eten en een goed glas wijn, we houden van stedentrips en zijn allemaal rechten-minded. Mijn vader is advocaat, ik begin aan de opleiding tot advocaat. Jan Willem is tweedejaars rechtenstudent en Pieter begint aan zijn laatste jaar van het gym, en ja, ook hij wil rechten

studeren. We discussiëren flink, je kunt niets zeggen zonder een weerwoord te krijgen, haha, er is altijd wel iemand die het niet met je eens is. Mijn ouders geven me de ruimte en zijn zorgzaam. Ik ben de afgelopen jaren heel wat gaan stappen in Maastricht, mijn vader haalde me met alle liefde om half vier 's nachts bij De Feesfeabrik op.

Waar pieker je het meeste over? Ik ben geen piekeraar, nou ja, niet echt, maar ik denk wel veel na over de beste strategie in de politiek. Ik probeer een evenwicht te vinden tussen het huidige beleid en de beste aanpak voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2018. Ja, we denken nu al na over het verkiezingsprogramma, want als je een koers inzet, moet je die vier jaar volhouden. Thuis worden ze soms gek van me. Als ik met dingen zit, praat ik er veel over. Dan zeggen ze: 'Marieke, houd je mond, we weten het nu wel'.

Ik heb geen tijd voor een vriend. Ik ben de ware nog niet tegengekomen, maar als die er is, wil ik best een vergadering afzeggen.

Wat ik nog moet leren: Ik leg de lat te hoog, vraag soms te veel van mijzelf. Ik kan moeilijk dingen uit handen geven, omdat ik denk dat ik het zelf het beste kan. Mijn moeder remt me af, dan zegt ze: 'Waarom moet jij dat doen?' Of: 'Ben je daar nodig?'

Wat de gemeenteraad in Gulpen nog moet leren: Minder populistisch gedrag en meer inhoud. Soms komen partijen in raadsvergaderingen met allerlei burgerproblemen op de proppen, terwijl ze die net zo goed anders ter sprake hadden kunnen brengen. Zo presenteerde GroenLinks laatst een enquête onder tweehonderd burgers. Ze verkochten het als 'de waarheid'. Het is een partij die altijd in de oppositie heeft gezeten, die alles afkeurt wat wij doen, die vindt dat zij 'het beter kunnen en weten'. Nee, dat is niet leuk, jammer ook. Ik heb geleerd dat ik op mijn hoede moet zijn, alles wordt verdraaid.

Favoriete vlaai: Abrikozenvlaai.

Advocaat of politicus? Ik wil al sinds mijn achtste advocaat worden, ik zag mijzelf al in de rechtbank rondhuppelen op hoge hakken. Nu weet ik wel beter: je staat als advocaat vrij weinig voor de rechter. We keken thuis altijd naar het journaal; maatschappelijk problemen spraken me aan. Ik zou best een paar jaar in de Tweede Kamer willen zitten, ik wil geen 45 jaar lang alleen maar advocaat zijn.

Wat Sybrand Buma nooit meer moet doen: Het is onrustig geweest binnen het CDA, we hebben veel kiezers verloren. Op het eerste oog lijkt Buma misschien niet de juiste lijsttrekker, maar hij is een stabiele factor, hij heeft het vertrouwen weten terug te winnen. Hij heeft niet het charisma van Rutte, maar is wel net zo vriendelijk en netjes. Ik vind hem de ideale frontman.

Vijf flessen Chevrey Chambertin voor 475 euro

AZM-top declareert uitbundiger dan UM-bestuurders

De Maastrichtse universiteitsbestuurders declareren heel wat soberder dan de bestuurders van het aanpalende academisch ziekenhuis MUMC/AZM. Zo komt het bij de UM regelmatig voor dat er géén wijn wordt gedronken bij de lunch in een restaurant.

Opnieuw is RTL-Nieuws in de declaraties van bestuurders in de semipublieke sector gedoken; na de universiteiten in juni ging het een maand later om de academische ziekenhuizen. Her en der in het land blijken ziekenhuisbestuurders zich niet te generen voor etentjes in sterrenrestaurants, voor dure flessen wijn of dito hotelkamers. Het kabinet dringt al tijden aan op soberheid in deze sector. In Maastricht is er geen sprake van gigantische aberraties, maar er zijn genoeg uitgaven waar vraagtekens bij vallen te plaatsen. Zeker in vergelijking met het uitgavenpatroon van de UM-bestuurders. Zo blijkt het (voormalige sterren-) restaurant van Toine Hermsen een populaire bestemming voor de raad van bestuur van het AZM, met name bij de voorzitter daarvan, Guy Peeters. Diners met gezelschappen van verschil-

lende grootte, de ene keer drie personen, de andere keer twaalf of dertien, leveren in ieder geval altijd een gepeperde drankrekening op. Zo werden op 25 maart 2014 met z'n twaalf vier flessen Pouilly Fuisse en vijf flessen Chevrey Chambertin genuttigd, voor respectievelijk 240 en 475 euro. Tel daarbij nog andere alcoholische dranken op (bier, 'witte wijn', 'dessertwijn') en de consumptie beliep die avond ongeveer zes glazen per persoon. Ook ander restaurantbezoek levert omgerekend regelmatig zo'n vier glazen drank per persoon op. Zelfs bij lunches.

RTL legde de bevindingen voor aan de raad van bestuur maar kreeg geen commentaar, anders dan: "Volgens het MUMC is dit passend bij het functioneringsniveau van de leden van de Raad van Bestuur".

De AZM-woordvoester desgevraagd: "Ja, wij hebben die tekst 'passend bij het functioneringsniveau van de RvB' gebruikt, maar niet gerelateerd aan alcoholconsumptie. Wel aan het totale onkostenniveau voor een bestuurlijke organisatie, die uit aanzienlijk meer mensen bestaat dan alleen de heer Peeters."

Een vergelijking met restaurantdeclaraties van UM-bestuurders levert een minder uitbundig beeld op. Men eet veelal in goedkopere etablissementen (Bokes, Van Eijck), en de drankconsumptie is bescheidener, zowel in hoeveelheid als qua prijs van de wijn. Een lunch met zeven personen waarbij zes glazen wijn worden besteld, een diner in een brasserie met twee glazen huiswijn (en dus geen dure fles van een gerenommeerd chateau), een lunch met alleen mineraalwater: bij de UM is het niet ongebruikelijk, voor het AZM is het kenmerkend veel te sober.

Hetzelfde geldt voor het vervoer. Peeters en de zijnen verstoken maandelijks tussen de 5000 en 7000 euro aan taxikosten, het college van bestuur van de universiteit neemt voor de langere afstanden (Randstad) soms een taxi maar even vaak de trein.

Dat er ook binnen Maastricht taxi's worden gebruikt wekt soms bevreemding: Guy Peeters bestelde er een om van het ziekenhuis naar het Van der Valkhotel te rijden. Met de fiets beslaat die rit volgens Google Maps 1,8 kilometer, waarover je zes minuten doet. Het AZM betaalde 35 euro

aan de taxi voor de heen-en terugreis, inclusief wachten.

Een andere in het oog springende uitgave, niet vanwege de hoogte maar wel vanwege het doel: Peeters had een nieuw paspoort nodig (een 'tweede' paspoort heet het in de stukken) en wat blijkt? Het bonnetje van de gemeente Roermond à 66,95 euro is ter betaling ingeleverd bij de financiële administratie van het ziekenhuis. Voor de goede orde: Peeters ontvangt een jaarsalaris van iets meer dan 3,5 ton, veel hoger dan de Balkenende-norm.

Opvallend ten slotte is ook de dure mediatraining in 2014 voor Marja van Dieijen, de aanstaande opvolger van Peeters als bestuursvoorzitter. Alles bij elkaar kostte een training van een paar uur door het Amsterdamse bureau Bird's Eye Communications circa 2500 euro. Het AZM reageert niet op vragen daarover. Het ietwat verongelijkte commentaar van RTL: "Van Dieijen is in de afgelopen anderhalf jaar nooit geïnterviewd. Ook een interviewverzoek van RTL Nieuws wijst ze af."

Wammes Bos

Foto's: SBE

Collegezaal Tongersestraat: zoek de verschillen

De collegezaal van de School of Business and Economics werd afgelopen zomer flink verbouwd. De lange tafels gingen er uit en er kwamen honderd zitplaatsen bij. Iedere stoel heeft nu een eigen uitklaptafeltje en stopcontact. Binnenkort wordt de toegang tot het spreekgestoelte rolstoelvriendelijk gemaakt. Het was niet de enige verbouwing bij de econo-

men. Zo werd een deel van het dak vernieuwd – de rest van het gebouw volgt de komende jaren in fases – en kreeg het plein voor de ingang een make-over. "De bestrating is inmiddels gedaan. In het najaar volgt de beplanting", zegt gebouwenbeheerder Paul Hick. "Er komt een groene haag, bomen en bankjes." Ter ere van het 40-jarig bestaan van de universiteit in 2016 komt er een

beeld van oprichter Sjeng Tans op het voorste gedeelte van het plein.

Er staat nog een project op de planning: een deel van het gebouw, de zogenoemde A-zone van de Tongersestraat 53 krijgt een update – onder andere de meubels en de plafonds worden vernieuwd.

CF

Vier Veni's, twee Rubicons

De UM heeft afgelopen zomer vier Veni-beurzen binnengesleept. De onderzoekers komen allemaal uit Randwijck: Rilana Cima (audiologie), Michelle Moerel (cognitieve neurowetenschappen), Jordi Heijman (cardiologie) en Ali Jahanshahianvar (neurowetenschap).

Ook ontving de UM vier onderzoekstalentbeurzen van NWO, waarmee laureaten promotieonderzoek in de maatschappij- en gedragswetenschappen kunnen doen. Opvallend is dat drie honoreringen naar de faculteit psychologie en neurowetenschappen gingen, naar de groep biologische en medische psychologie: Inge Verheggen, Hannah Boeijkens en Laurien Nagels-Coune. De vierde beurs was voor Alexander Heinemann (econometrie).

Twee Maastrichtse onderzoekers kregen een Rubicon-beurs. Jessica Hartmann (psychiatrie) vertrekt voor twee jaar naar de University of Melbourne; ze zal onderzoek doen naar de relatie van slaapstoornissen en psychose bij jongeren. Conny Quaedvlieg gaat naar Universität Hamburg voor een studie naar gewoontegedrag, verslaving en stress.

MT

De regionale pers zal het als een zegen hebben ervaren dat de Valkenburgse zedenzaak door de rechtbank in de maand juli werd behandeld. Wanneer er in de komkommertijd door de vakanties weinig spectaculairs valt te melden is een schandaal waarvoor alle registers van oprechte morele verontwaardiging kunnen worden opengetrokken, maar al te welkom. In deze zaak ging het om een meisje van zestien jaar dat vanuit een hotelkamer in korte tijd enkele tientallen klanten had bediend. Via sms'jes was justitie hen op het spoor gekomen. Betaalde seks met iemand van zestien wordt door de wet verboden, ook wanneer de klant van de leeftijd geen weet heeft. Het Openbaar Ministerie maakte er een spektakel van en verklaarde zich ronduit bereid de levens van de klanten – of ze nu te goeder trouw waren of niet – compleet te vernielen. De media smulden. Twee van de klanten pleegden zelfmoord. Het is altijd even afwachten hoe rechters over

Komkommernieuws

zedenzaken gaan oordelen. Zij worden als geen ander opgestuwd door de vloedgolf van hysterie rond jeugd en seksualiteit (de term is van een oud-hoofdofficier van justitie, niet van mij) die een jaar of twintig geleden als een tsunami over de Hollandse dijken is geslagen. Ik kan daarover meepraten. In een dossier waarover ik zelf als rechter moest oordelen, is het eens voorgekomen dat de collega's een beeld van de zaak hadden dat niet klopte met wat er in werkelijkheid was gebeurd. Het bleek dat zij waren opgehouden met het dossier te lezen toen ze bij de komkommer waren beland. "Rechters lezen tot de komkommer" gebruik ik sindsdien als korte samenvatting van de manier waarop zedenzaken dreigen te worden behandeld door de rechterlijke macht.

In de Valkenburgse zedenzaak zag het er aan-

vankelijk somber uit voor alle verdachten. De rechtbank behandelde de zaken in het openbaar en bleek de raadslieden vaak te onderbreken. De officier van justitie eiste, geheel overeenkomstig de lijn die al in het voortraject was ingezet, één jaar onvoorwaardelijk. Het was dus een verademing toen de uitspraak kwam. De 'maak-er-gehakt-van'-benadering van het Openbaar Ministerie werd niet overgenomen. In de gevallen die zich daarvoor leenden, bracht de rechtbank zelfs tot uitdrukking afstand te nemen van de door recente wetwijzigingen opgedrongen strafminima. Een al door het voorarrest gedekte gevangenisstraf van één dag werd gecombineerd met werkstraffen. Gelukkig hadden de rechters de moeite genomen het hele dossier te lezen en erover na te denken. Kortom, toch komkommernieuws.

Fokke Fernhout, universitair hoofddocent faculteit rechtsgeleerdheid

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

eng

Teun Dekker inspired by Jerry (G.A.) Cohen

“He beat the living daylights out of you”

Political philosopher Jerry Cohen was a “bag of nerves” when he had to give a lecture. But once he was on stage, he made a show out of every appearance at Oxford University, Teun Dekker vividly remembers. The acting dean of University College Maastricht did his PhD with the man who loved drama, jokes and a lot of gaiety, many examples of which can be found on YouTube. “I inherited a lot of the theatrical from him,” Dekker grins, “a good lecture is a performance, with funny jokes, but at the same time clearly structured. Being funny always serves a purpose.”

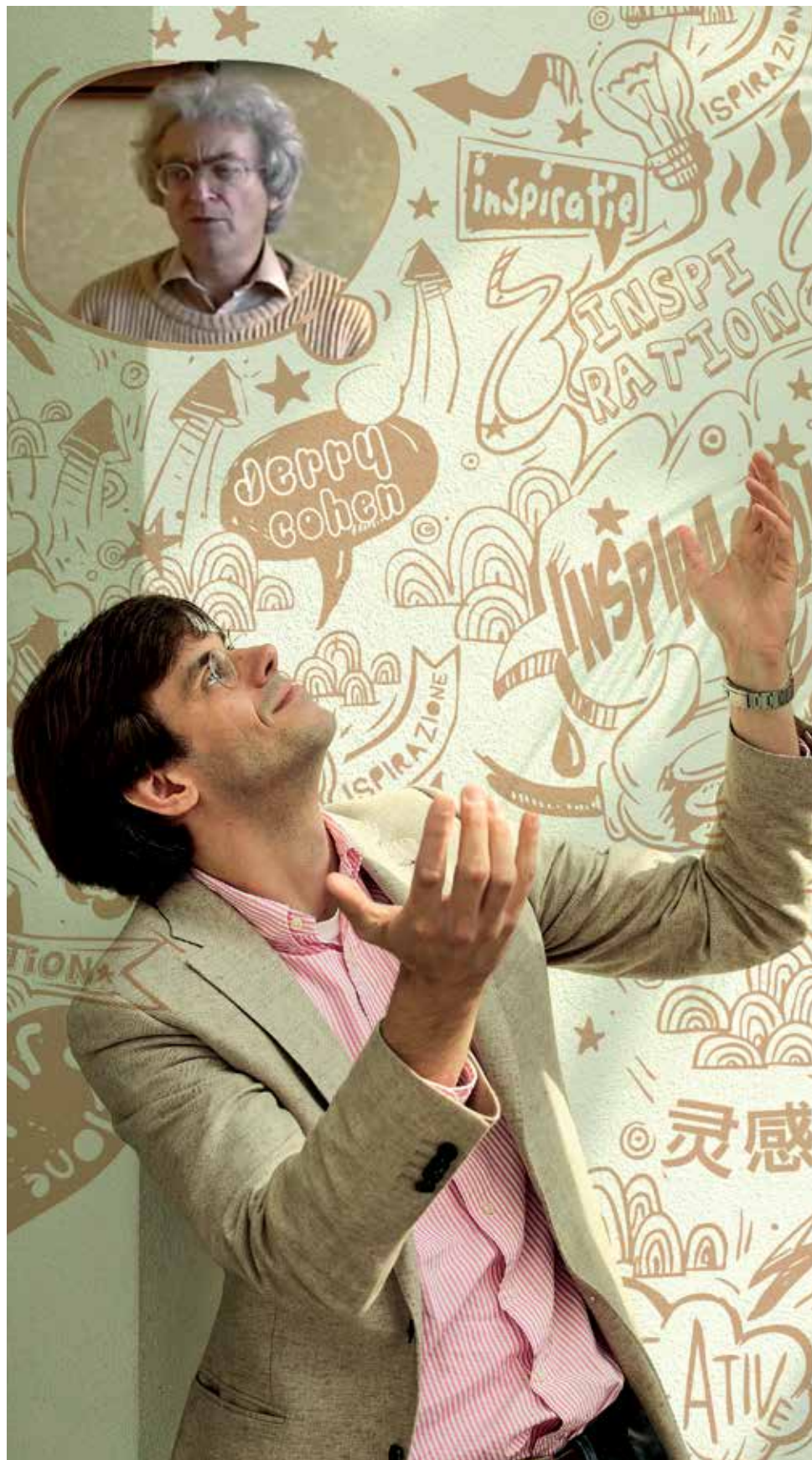

Photo: Joey Roberts/Illustration: Simone Golob

At the same time, Cohen (in 1985 appointed Chichele Professor of Social and Political Theory in Oxford; the former chair of Cohen's supervisor Isaiah Berlin) was an out-and-out analytical philosopher. No loose ends or half-finished reasonings with him. “He was very good in formulating his ideas. All arguments had to be right, very rigorous, as focussed as possible to the highest level,” says Dekker. “The wonderful thing is that Cohen was a confirmed Marxist and a critic of capitalism. He came from a socialist family; his father worked in a dress factory in Montreal, Canada, and was a member of the communist movement. Jerry was caught between two worlds; he wanted to do philosophy with an almost mathematical precision, but he was also a supporter of Marx's

theory. He navigated between those two and searched for a way to do both justice.” This resulted, among others, in his famous book *Karl Marx's Theory of History. A defence* (1978). There was also a movement of thirteen Marxists that he helped set up, otherwise known as the September Group, who wanted to express Marxism in the language of modern science. This was contrary to French philosophers in the nineteen-eighties, who tended to resort to a language that was accessible to few. Dekker remembers this precision of his supervisor, who died in 2009, like it was only yesterday. “He returned the first chapter of my thesis with 118 points of disapproval. It didn't depress me. It was about my arguments, not about me. Jerry could beat the living daylights out of you

with regard to your work, but it was never with animosity. He was fantastically honest, told you the truth without hurting your feelings.” Even though he was a bigwig in his field, he remained modest. “If you know you are really good, then nobody needs to tell you that. He also made no distinction between a first-year student and a visitor from Harvard. Everyone received an equal amount of attention. I feel it as a sense of duty to pass on his legacy. I am not the only one. All of my fellow-students felt that. It was an honour to be a student with him.”

Riki Janssen

This is a series in which researchers talk about the person who inspired them most

The Bubble

Nothing could seem more dissimilar than life in Israel and in the Netherlands. Israel conjures up images of war, occupation, danger. The Netherlands: green, orderly pastures, bicycles, water all around. I was pondering this recently from the roof of the Shalom Hotel in Tel Aviv, a city that is sometimes called The Bubble. Looking over the Mediterranean Sea, I could only wonder at the sun-and-fun, live-for-the-moment-culture of this place. On Saturdays, the Jewish Sabbath, families stroll along the boardwalk. The outdoor cafes are full. On the beach, muscular soldiers in their swimsuits, on leave for the weekend, play paddle ball with their bikinied girlfriends. It's a good life. One would never know that a few kilometers out at sea, just beyond the horizon, naval vessels patrol these waters. When I was scheduled to give a workshop in Israel last year, the war with Gaza broke out. I called the workshop's organizer, asking for a postponement. She became incensed. “If the air raid sirens go off, we just go down to the bomb shelters,” she said. “It's no big deal!” Israel has a technological bubble, the Iron Dome missile defense system, to protect it. When the radars detect incoming rockets, the system instantly fires its missiles to intercept them. Of the thousands of rockets fired at Israel from Gaza, only a few got through the dome. My cousins near Haifa proudly showed me their ‘safe room’, where they can go in case of attack. Every Israeli home has one. Israelis live under continuous existential threat. Yet they raise their families, work hard, take vacations, save for their retirements. Life goes on as usual. Are we living in a bubble in the Netherlands? Charlie Hebdo, the terrorist cell in Verviers, the thwarted attack last week on the train from Amsterdam to Paris. Last year a 19 year old man from Maastricht - a seemingly normal young man - was radicalized and disappeared. He died fighting jihad with ISIS in Syria. Are the existential threats to our way of life so very far away? What kinds of security measures will we take? At what cost to our freedom and our values? How will the Netherlands engage with its religious, ethnic, and cultural minorities to prevent radicalization? As in Israel, how we answer these questions will determine the kind of society that we become.

David P. Bernstein, professor of Forensic Psychotherapy at the faculty of Psychology and Neuroscience

Five bottles of Chevreu Chambertin for 475 euro

AZM top claims more exuberant expenses than UM managers

Maastricht university managers are a lot more frugal when claiming expenses than the managers of the nearby university hospital MUMC/AZM. UM managers regularly have no wine with their lunch in a restaurant.

RTL-Nieuws has again delved into the expenses claimed by managers in the semipublic sector; after the universities in June, it was the turn of the university hospitals one month later. It appears that across the country hospital managers are not ashamed about eating in gourmet restaurants, ordering expensive bottles of wine or luxury hotel rooms. The cabinet has been urging restraint in this sector for some time.

There is no question of gigantic aberrations in Maastricht, but there are plenty of expenses that are questionable. Certainly in comparison to the spending pattern of the UM managers. The (formerly starred) restaurant owned by Toine Hermesen appears to be a popular destination for the AZM executive board, in particular for its chairman, Guy Peeters. Dinners for groups of various sizes, sometimes three people, other times twelve

or thirteen, always resulting in, if nothing else, a hefty drinks bill. On 25 March 2014, for example, twelve people polished off four bottles of Pouilly Fuisse and five bottles of Chevreu Chambertin, for 240 and 475 euro respectively. Add to that the other alcoholic beverages (beer, 'white wine', 'desert wine') and one must conclude that the total consumption that evening was approximately six glasses per person. Other visits to restaurants also regularly resulted in an average of four glasses of alcohol per person. Even at lunchtime.

RTL presented its findings to the executive board, but received no comment other than: "According to the MUMC, this is in keeping with the positions held by the members of the executive board". The AZM spokesperson said when asked: "Yes, we used that phrase 'in keeping with the positions held by the members of the council of managers', but not in relation to alcohol consumption. It referred to the level of expenses as a whole for a managing body, which consists of considerably more people than Mr Peeters."

A comparison to the restaurant expenses claimed by the UM managers provides a much less

exuberant image. They often eat in much cheaper establishments (Bokes, Van Eijck), and the alcohol consumption is much more modest, both in terms of amounts and the price of the wines. A lunch with seven people, for which six glasses of wine were ordered, a dinner in a brasserie with two glasses of house wine (so not an expensive bottle from a renowned chateau), a lunch with just mineral water: this is not unusual at the UM, for the AZM this is apparently too austere.

The same applies to transportation. Peeters and his colleagues use up between 5,000 and 7,000 euro on taxi expenses each month, the university's Executive Board sometimes takes a taxi for longer journeys (Randstad) but just as often they take the train.

The fact that taxis are also used within Maastricht is surprising: Guy Peeters ordered one to take him from the hospital to the Van der Valk hotel. The journey, according to Google Maps is 1.8 kilometres, which takes about six minutes by bicycle. The AZM paid 35 euro for the taxi ride there and back, including the wait.

Another remarkable expense, not because of the

amount but because of the item concerned: Peeters needed a new passport (a 'second' passport is what it is called in the documents). The receipt from the Roermond municipality of 66.95 euro was handed into the hospital's financial administration to be paid. Just to be clear: Peeters receives an annual salary of a little more than 3.5 hundred thousand euro, much higher than the 'Balkenende standard'.

Lastly, a striking item is also the expensive media training in 2014 for Marja van Dieijen, the intended successor of Peeters as chairperson of the board. All together, the training that lasted only a few hours and was given by the Amsterdam agency Bird's Eye Communications, cost some 2,500 euro. The AZM does not respond to questions on the subject. The rather huffy comment from RTL: "Van Dieijen has never been interviewed in the past eighteen months. She also declined the request of an interview with RTL Nieuws."

Wammes Bos

2015 New Scientist Research Talent

About step counters and brain surgery

Among the names of the 25 young Dutch and Belgian researchers competing for a new research prize, the New Scientist Wetenschapstalent 2015, there are two from Maastricht: neurosurgeon Yasin Temel (38) and philosopher Tamar Sharon (40).

Yasin Temel

Tamar Sharon

Yasin Temel, neurosurgeon at MUMC/FHML

Ten years ago you won the Young Investigator Award. You were 28 at the time. In the meantime you have become a professor, have won a number of other awards and have been nominated for an election of, yes it's true, young scientists.

There is a modest smile, accompanied by a "yoo-hoo", at the other end of the telephone line.

Do you feel like a science talent?

Absolutely not. What I want most, is to do what is right for science and society. I am not looking for personal success; I don't feel like I own knowledge. You collect knowledge, share it with others. Knowledge is crucial to getting on in research.

Originality is one of the criteria for being nominated; how original is your research?

It is certainly original as well as socially relevant. We work very closely with patients. They come to us with a problem, we translate that into a research question and then we investigate it. We use this

knowledge to provide patients with better help. I treat patients with neurodegenerative illnesses, such as Parkinson's disease. We try to reduce the main symptoms, such as the tremors, but we don't deal with the origin of the disease. I made this choice intentionally; I work on the therapy side. We try to regulate the distorted signals sent by the brain by carrying out minor but complex operations. We do so with electric stimulation. Using a pacemaker, which patients carry on their chest, signals are sent through a wire to specific parts of their brain.

What do you hope to have achieved in ten years' time?

Our treatment works, but I would like to improve the technique, and make the treatment more patient-friendly. I would also like to treat other symptoms, which we cannot treat properly at the moment, such as Parkinson's patients falling.

One of the prizes (in addition to €1,500 and an award) is a set of scientific books. Do you have

time to read?

Certainly, but it depends on the content of the books. I read a lot of professional literature, scientific and specific.

Tamar Sharon, philosopher at FASoS

Four years ago you moved from Israel to Maastricht for a postdoc job. After that you received a Rubicon grant and a Veni grant and now you're nominated for this new award. Do you feel like you're in an upward spiral?

Yes, it's great. Ever since coming to Maastricht it feels like my research has just taken off. And the recognition and funding keeps pushing it forward. I'm very grateful. I feel proud about this particular nomination – for a science and technology magazine – because I'm a philosopher.

It's good for the field. The work of philosophers often seems very abstract and distant from people's everyday concerns, but my current research is about self-tracking devices (like step counters and health apps) that allow us to monitor our health. I'm interested in how people experience this personalized health care technology in their daily lives, and how it affects our broader understandings of responsibility and autonomy.

What do you think of your competitors in the Top 25 list?

I had a quick look, I'm impressed. It's a very tough competition. Do you know what's funny? As a PhD in Israel I had a subscription to the *New Scientist*. I loved it, and used it to keep up-to-date about innovations in science and technology. When I left Israel I had to end my subscription, and I wrote them to tell them how much I enjoyed the magazine, but that I wouldn't have a stable address for some time.

Do you feel like a talent?

That's embarrassing! I'm very passionate about my research. It's the combination of philosophical thinking and concrete 'dirty' technology.

What do you want to achieve within ten years?

Oh, well, I'm ambitious. I want to become a professor. There are so many different research projects I have in my head that fit together. I would like to have a group of people working with me on them.

One of the prizes (in addition to €1,500 and an award) is a set of scientific books. Do you still have time to read them?

I read a lot. It sometimes feels almost unfair: as a humanities scholar who works on technology, I have to understand science, technology, politics, economy, I have to put it in a historical perspective, et cetera. Sometimes I would like to have one focus [laughing].

The new competition is an initiative of the Dutch popular science magazine New Scientist and aims to provide an incentive for young scientists. You can vote until 7 September (www.newscientist.nl/talent). The final winner (votes from the public and the opinion of the jury count equally for the result) will be made known on 24 September.

Wendy Degens

Four Venis, two Rubicons

The UM scored four Veni grants during the summer. The researchers are all from Randwijk: Rilana Cima (Audiology), Michelle Moerel (Cognitive Neurosciences), Jordi Heijman (Cardiology) and Ali Jahanshahianvar (Neurosciences).

The UM also received four research talent grants from NWO (Netherlands Organisation for Scientific Research), with which laureates can do PhD research into social and behavioural sciences. Remarkably, three recognitions went to the Faculty of Psychology and Neurosciences, to the Biological and Medical Psychology group: Inge Verheggen, Hannah Boeijkens and Laurien Nagels-Coune. The fourth grant was for Alexander Heinemann (Econometrics).

Two Maastricht researchers received a Rubicon grant. Jessica Hartmann (Psychiatry) will take leave to spend two years at the University of Melbourne; she will research the relationship between sleep disorders and psychosis in youths. Conny Quaadvlieg will go to Universität Hamburg for a study into habitual behaviour, addiction and stress.

MT

eng

Work like a slave, eat like a king

Shrimp hurricane at Wok To Go

My menu

Wan Tan soup	3.70 €
Garden Shrimp with noodles	8 €
Prawn sate	2p for 3.50 €
Crispy curry surprise	6p for 1.50 €

The fast-food restaurant Wok To Go is right in the center of the Markt. It is a chain with lots of branches spread across the Netherlands. I think this inexpensive and impersonal little hideout fits well with people's current lifestyle and welcomes not only students but also citizens of Maastricht. Once you enter this small take-away restaurant, you cannot miss the large menu board on the front wall showing a variety of options. I was immediately approached by an irritated and only-Dutch-speaking waiter, who was wearing a 'comfortable' tracksuit, and ordered my dinner. The pork dumpling soup (Wan Tan soup) with intensive Chinese spices (chopped fresh

ginger, wine vinegar, red pepper and bamboo extract) warmed me up on the rainy summer day, however, it was quite watery. The main dish Garden Shrimp with noodles was a large portion of noodles with a lot of fresh (not only Chinese) vegetables mixed with a sweet chili sauce. I could also have taken basmati rice, but I have heard from my friend that it is usually served overcooked and thus ruins your gastronomic experience. What I really did not appreciate was the way in which my main dish was served. The tiny impractical box was first filled with noodles at the bottom and covered with the prawns and vegetables. When I was trying to mix my dinner in this take-away box, almost half of the content fell out. My first sider, prawn sate, was six steamed prawns soaked in a spicy chili sauce and spiked on two wooden sticks. Its crunchy,

firm and crisp texture fitted well with my main dish. The second sider, the curry surprise, was not a surprise at all. Those triangle shaped spring rolls were too oily for my taste. And if you have a sweet tooth, you will be disappointed since the menu does not offer any desserts.

Wok To Go has reasonable prices and lunch menus offered are quickly served. During lunch-time on a working day, count on a small queue sometimes even outside of the restaurant's door.

Kate Surala

Wok To Go
Markt 59, Maastricht / www.woktogo.nl

Every week, master student European Public Affairs and tutor at the Faculty of Law Kate Surala reviews a restaurant, coffee bar, catering shop or 'to go' in Maastricht

Food ★★★★★
Service ★★
Atmosphere ★★
Price/Quality ★★★★★

Approved

- ▶ MSTY
- ▶ Music/chatting/friends
- ▶ Free
- ▶ Android/iOS

What else can you send to friends besides photos and messages – which is what you can already do with dozens of apps? Music is what the makers of MSTY (My Song To You) thought. Just choose a song based on a genre or your mood, or from the top 30 of popular songs at that moment. The app then selects a fragment of 30 seconds and sends it. You then can change the background by choosing a picture from your gallery or by taking a photograph and you type a message. Before you send everything to a friend, you are able to see and hear how well the music combines with the message and the picture.

A the moment, a few thousand songs are available in MSTY, but the makers expect that eventually it will be more like 22 million, thanks to agreements they have made with record labels such as Sony and Universal. You can't send the musical messages to everyone; only users of the app can chat with each other. A group chat is not possible either at the moment.

Dear Ingrid

Follow your heart

Mike (19): "I am studying law. This is my second study. I stopped the first one after six months and now I want to quit again. It is not what I expected it would be. The problem is that I don't know what I do want. How do I find that out?"

Ingrid: "If only I had," my grandmother mused just before she died. She hadn't done what she had actually wanted to do. A pity, both for my grandmother and for the people around her. I am convinced that we make ourselves and the people around us happiest when we act in harmony with our desires. But my grandmother did make something clear. It is what the American writer Stephen Covey describes as "Begin with the End in Mind". What does he mean by that? Well, making sure that my grandmother's last words will not apply to you when you come to the end of the road. You can do that by imagining now how you want to look back on things when the end is nigh or how you want to be remembered when you are no longer here. Really, think about the speech that you would like to hear from inside your coffin. If you know what that will be, then you know what your motives are and what you should do. Make steps in the right direction, bringing along your uncertainty. Write that book, finish that painting, or go to drama school if creativity is the way you should go. Following your indicators will prevent you from throwing yourself into one adventure after another without direction. Unless of course, adventure is your motive.

In the film *The Bucket List*, Morgan Freeman and Jack Nicholson travel to all corners of the world within the space of three months. They don't do so because they are driven by adventure. No, death is breathing down their necks. That is why they are working their way down their bucket list, their To-Do list, at full speed. They go and see the Taj Mahal in India, complete safari in Africa and visit the Mount

Photo: Loraine Bodewes

Everest. A bucket list is a good plan, but put it together now and use your indicators when you do it. Let's hope that you still have all the time in the world to do everything that is on your list. By the way, I wonder what my grandmother's bucket list would have looked like.

Ingrid Candel

This is a series in which psychologist Ingrid Candel answers questions from students and employees

Would you like to ask Ingrid Candel a question (you may do so anonymously)? Send an e-mail to lieveingrid@outlook.com

Do you have any questions or problems and would you like to speak with a psychological counsellor for students from Maastricht University, contact studentenpsychologen@maastrichtuniversity.nl or call 043 3885388.

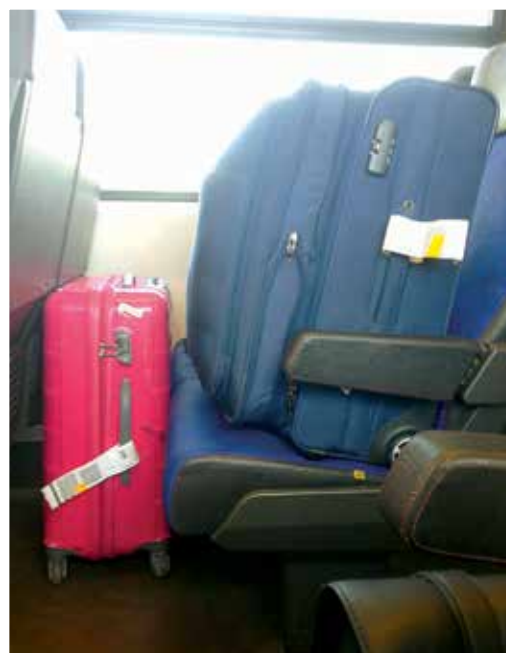
CF

*My First Two Weeks
in Maastricht*

A Journey in Pop Culture References

Amira in front of St Servaas and St Jan

Oversized backpack and
two suitcases

Amira, left, and her Inkom group Photos: Amira Eid

It's raining in Maastricht. Clouds cover every last bit of benevolent sky that attempted to smile down upon us today, thus painting the town a sepia-like tone that can only be compared to the softened hue of a late 2012 Taylor Swift music video. Basically, it's the perfect time to stare out of one's window and reflect upon recent events, just as great philosophers have surely done. As a native Swiss who spent the last eleven years in Jordan, I present to you a report on my first two weeks in Maastricht, just as the title so unabashedly suggests. Additionally, a speckle of Dos and Don'ts will be included for the purpose of comic relief disguised as friendly advice.

We Are Never Ever Getting Back Together (in the near future)

I expected August fifth to reduce me to an emotional mess. Hence, I prepared a playlist filled with every guilty pleasure song I found in my iTunes library, and braced myself for tears as I watched world-wonder-laden Jordan disappear beneath me. But I was fine. Perhaps gymnastically climbing over my neighbour's seat to get into the aisle helped distract me, but mostly the thought of Maastricht, and the associations sensationalist websites had imbibed in my mind, it kept my spirits up (not so much when the weight of my entire Shakespeare collection – literally - pulled me back down). Ah yes, the flight was the easy part of my journey; Schiphol airport was only the tip of the iceberg, the prologue of the novel, the Siq to Petra (the Wonder of the World alluded to previously. Google it). Thankfully, stereotypes often prove true, and some lovely strangers assisted me in my need; in my fatal state of an oversized backpack and two suitcases. Luckily, I ended up making it to my destination in all four pieces.

Do ask for help if you're travelling alone – in case no one automatically offers.

Don't trust the clerk at the ticket booth; he'll sell you a ticket for the train departing two minutes post-purchase - and will then watch you run. (Also, you don't need your entire Shakespeare collection. Be kind to your back).

Begin Again (but only if you've got an umbrella. Ella)

Flash forward to breathing in earth-scented summer air that almost makes you nauseous because you've only gulped in big city smog for an eternity. Maastricht with its town-like feel grabs you by the wrist from the moment you step into its cobble-stoned streets, and greets you with a smile, sunshine, and tourists. Many, many tourists. I had to constantly remind myself that I wasn't one as well.

That being said, I can assure you that I failed miserably at that task (the not being touristy); the first thing I bought was a city map, I stood in the middle of the Vrijthof snapping dozens of pictures, I sat below a tree in the park to read a book which I'd purchased from Boekhandel Dominicanen, and then proceeded to email my former English

instructor pictures of said bookshop. I did it all. I arrived in Maastricht quite early in order to get all the bureaucratic aspects of moving out of the way. Once I had done that, however, there wasn't much left for me to do. One slow evening, though, I thought it a good idea to take a totally unpretentious, lonely walk through town. I watched the sun set above the Maas and as I stared off into the far distance awestruck, it started to rain. I didn't have an umbrella, and ended up seeking refuge in the Onze Lieve Vrouwebasiliek. I was reading prayers hung on the walls by flickering candle light, hearing the wind howl, and the rain drizzle just outside. And then, kids, I almost got locked in a church for the night.

Do plan enough time to open a bank account, register with the municipality via UM (BRP sessions), and take music-video style walks along the Maas. Also, read. Reading is good.
Don't trust rooms with flickering candle light.

Shake It Off (but only if you want to)

Shaking into this academic year is precisely what

my fellow Maastricht newbies and I aimed to do. We did not realise, however, that this would greatly involve airborne beer (I had to do my laundry twice this week). My INKOM mamas were absolutely lovely, I fell into sync with a group of strapping young people, and even tried out this partying phenomenon myself (I did miss some parties in favour of watching musicals with my newly-won friends, but hey).

Besides partying, I've also feuded with a bickering Shakespeare, been told that "the limit is not (my) brain, it's (my) creativity" during a session on memory, and thoroughly saw Maastricht from a new perspective (by that I'm alluding to the boat trip we took on Friday). Over all, I'd deem INKOM a success.

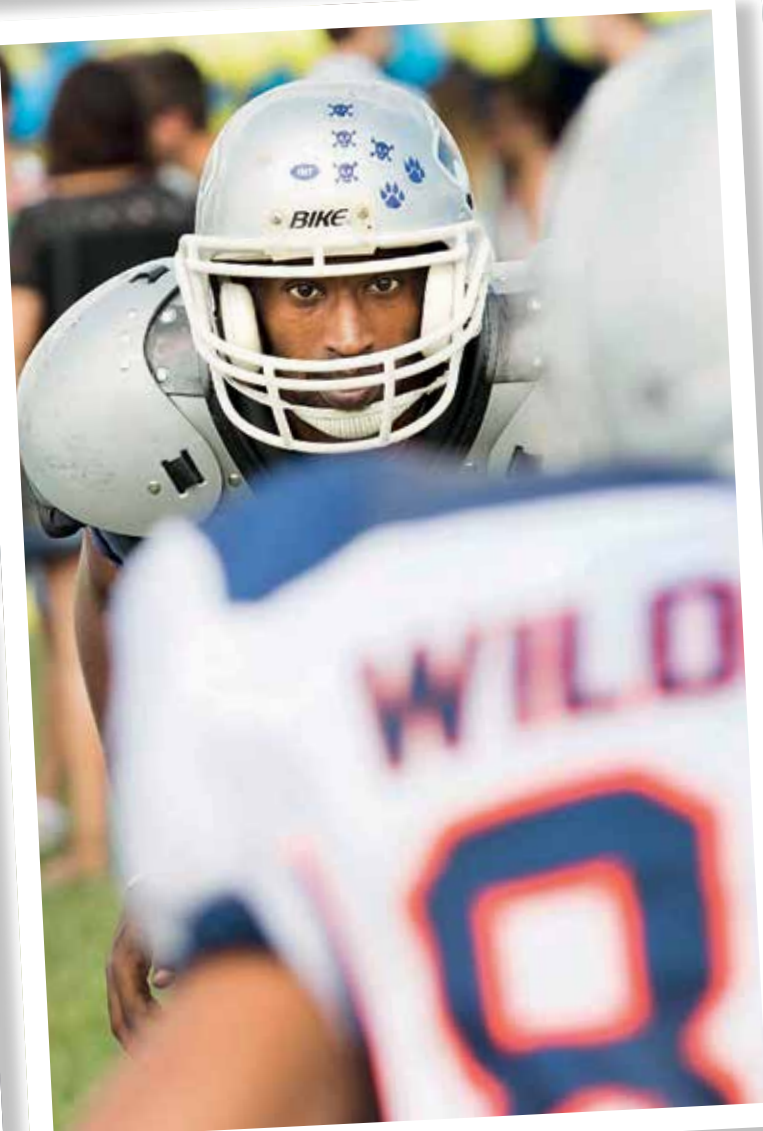
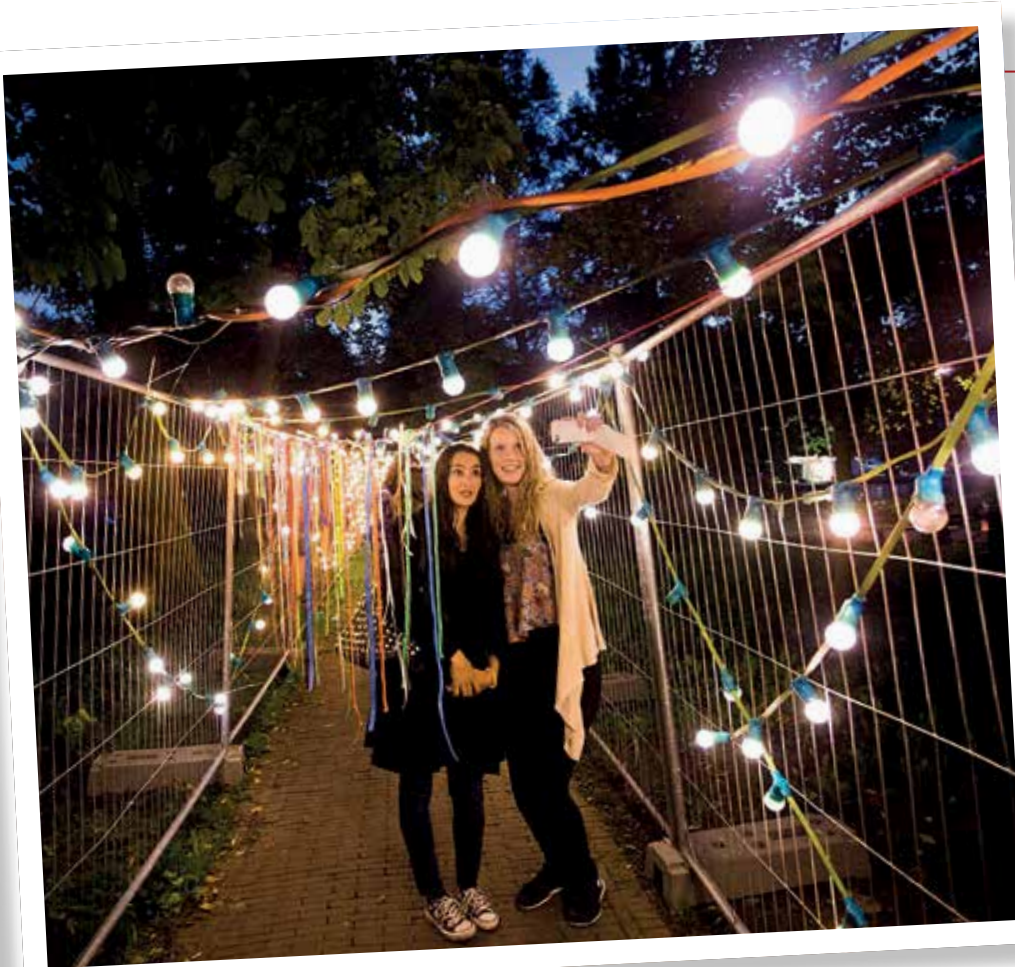
Do have fun.
Don't stop listening to your guilty pleasure music. I'll get back to my Social Distortion now, though.

Amira Eid, first-year student
at European Law School

Inkom 2015

More than 2,300 new students registered for Inkom 2015 last week. After a grey start to the week, it eventually turned sunny and warm. Maastricht was explored, student associations were visited, there was swimming and of course singing. The latter, during the traditional cantus, this time on Thursday evening.

Photos: Loraine Bodewes

Observant made a photographic impression. During the cantus the Inkom organisation asked not to take photographs of students drinking. A little strange, more so because a large beer brand sponsored Inkom, at almost every activity beer is sold, and the cantus is famous for the beer that participating students drink but mainly throw.

UM-onderzoek in het nieuws

Kou: oncomfortabel maar ook gezond

Het was de zomer van het bruine vet en de kou, tenminste als we inzoomen op het Maastrichtse onderzoek in de pers. Maar ook een studie onder zeshonderd miljoenairs en een enquête over seksueel geweld onder jongeren trokken de aandacht. Het laatste onderzoek schiep tegelijk verwarring: is een op de vijf jonge vrouwen nou wel of niet verkracht?

Bruin vet 'aan' zetten met galzuur

Sinds de Maastrichtse ontdekking in 2009 lijkt bruin lichaamsvet een veelbelovend instrument om de gezondheid te bevorderen. Het valt te activeren met galzuur, blijkt nu uit een UM-publicatie in *Cell Metabolism*.

Bruin vet zit achter het sleutelbeen, in de nek en langs de ruggenwervel en anders dan wit vet slaat het geen energie op maar verbrandt dit juist, om warmte te produceren. Bij pasgeborenen en dieren was dat al aangetoond, niet bij volwassenen. Hierover publiceerden drie wetenschappers - onafhankelijk van elkaar - voor het eerst in 2009; een van hen was UM-prof. Wouter van Marken Lichtenbelt.

De hoop is dat bruin vet vanwege de energieverbranding kan helpen bij gewichtsverlies. Wereldwijd wordt er nu veel onderzoek naar gedaan maar de belangrijke vraag is: hoe zet je het 'aan'? Het stimuleren van het sympathische zenuwstelsel werkt, maar kent nog veel bijwerkingen. In 2013 toonde Anouk van der Lans in Maastrichts promotieonderzoek aan dat kou in ieder geval bruin vet activeert, zoals verwacht.

Maar omdat patiënten liever niet in de kou staan, blijven wetenschappers zoeken naar alternatieven. Galzuur (in pilvorm), dat onder meer betrokken is bij de vertering van vetten, kwam al gunstig uit de bus bij dierexperimenten. En nu dus ook bij mensen, zoals blijkt uit een experiment van de twee jonge UM-onderzoekers Evie Broeders en Emmani Nascimento. Ze dienden twaalf proef-

personen 48 uur lang galzuur toe en zagen dat het bruine vet actief raakte. Iets wat tegelijkertijd bleek uit labexperimenten met opgekweekte bruine vetcellen.

Of bruin vet het wapen is tegen overgewicht, staat voor onderzoeksleider prof. Patrick Schrauwen nog lang niet vast, wel dat het de gezondheid bevordert. "Het is net als met sporten. Je valt er nauwelijks van af, maar het heeft wel veel gunstige bijwerkingen. Zo lijkt bruin vet vetzuren uit het bloed te verbranden wat vervetting van de aderen en aderverkalking tegen gaat."

Vrouwen in de kou op kantoor

De stofwisseling (lees: warmteproductie) van vrouwen ligt tot 35 procent lager dan die van mannen, terwijl het binnenklimaat in openbare gebouwen en kantoren - sinds de jaren zestig van de vorige eeuw - is afgesteld op de 'gemiddelde' man. De onderzoekers Boris Kingma en Van Marken Lichtenbelt pleiten in het vakblad *Nature Climate Change* voor een herziening van de oude standaarden.

De onderzoekers hebben een computermodel ontworpen dat de warmtebehoefte van werknemers kan voorspellen. Van vrouwen, mannen, maar ook van ouderen of slanke dan wel dikke mensen. Het model zorgt voor meer werkcomfort en kan energie besparen. Nu gaat vaak de thermostaat omhoog of komen er extra energieverlindende kachels op de werkvloer.

In het algemeen vinden Kingma en Van Marken Lichtenbelt: hoe koeler de binnentemperatuur, hoe beter. Het activeert de verbranding van bruin vet en verbetert de stofwisseling, wat weer goed is voor hart- en vaatziekten. Het maakt ouderen ook weerbaarder tegen verkoudheid.

Diabetespatiënten gebaat bij kou

Zet type 2-diabetespatiënten in T-shirt en korte broek tien dagen lang gemiddeld vier uur in de

kou, en hun bloedsuikerspiegel verbetert aanzienlijk. Dat bleek uit een Maastrichtse proef met acht patiënten. De onderzoekers publiceerden hierover in *Nature Medicine*.

Bij diabetes reageren de spieren onvoldoende op het hormoon insuline waardoor ze minder glucose uit het bloed opnemen. Het gevolg: een te hoge bloedsuikerspiegel. Bij 14 à 15 graden bleken de proefpersonen ineens veel beter (43 procent) op insuline te reageren. "Een onverwacht, spectaculair en bijzonder gunstig resultaat", aldus de onderzoekers Mark Hanssen en Joris Hoeks.

Onverwacht, ook omdat het mechanisme anders werkt dan Hanssen en Hoeks (onder leiding van Schrauwen en Van Marken Lichtenbelt) vermoedden. Ze gingen ervan uit dat het bruine vet, geactiveerd door de kou, voor het gunstige effect zou zorgen. Niet dus. Het blijkt een nog onbekende truc van de spieren. Wat er precies aan de hand is, komt in vervolgonderzoek aan bod.

In Nederland lijden 900 duizend mensen aan diabetes type 2. Ze leven vijf tot tien jaar korter dan gezonde mensen. Patiënten krijgen voedingsadvies en medicijnen om de bloedsuikerspiegel te verlagen. Een behandeling die de oorzaak wegneemt, bestaat nog niet.

Hoe rijker, hoe guller

Miljonairs zijn guller dan we denken. Vorig jaar ontdekte SBE-onderzoeker Paul Smeets dat via vragenlijsten, afgelopen zomer met behulp van een experiment. Zeshonderd miljoenairs kregen honderd euro en mochten zelf bepalen hoeveel ze in eigen zak stopten en hoeveel ze weggaven aan een (toegewezen) proefpersoon met een laag inkomen. De helft gaf alles weg; een op de tien hield het hele bedrag zelf; gemiddeld schonk men zeventig euro. "Dat is meer dan we dachten", zegt Smeets. "In Berkeley hebben ze in 2012 een experiment gedaan waaruit bleek: hoe rijker, hoe gieriger. Het grote verschil is dat de Amerikaanse proefperso-

nen studenten waren. In onze studie deden echte miljoenairs mee."

In een deelexperiment mochten de ontvangers (met laag inkomen) bepalen of ze akkoord gingen met het bod van de miljonair. "We hadden verwacht dat de gever in een dergelijke onderhandelings situatie meer zou doneren om afwijzing te voorkomen. Het tegendeel gebeurde: veel gevers kwamen naar eigen zeggen in een zakelijke modus terecht en werden minder gul."

Nederland telt 90 duizend miljoenairs.

Wel of geen verkrachting?

Een op de vijf seksueel actieve, jonge vrouwen heeft weleens onvrijwillige seks met penetratie gehad. Dat bleek uit een onderzoek van de UM en de GGD Zuid-Limburg, samen met Rutgers en SOA Aids Nederland, gepubliceerd in het vakblad *PLOS One*.

Onvrijwillige seks met penetratie: is dat hetzelfde als verkrachting? Volgens de website *1Limburg* en de *Telegraaf* wel. Zij kopten: *Een op de vijf jonge vrouwen is wel eens verkracht*. Andere media noemden het 'ongewenste seks'. De *Volkscrant* legde een en ander onder de loep en sprak met onderzoeker Christian Hoebe, UM-hoogleraar en afdelingshoofd seksuele gezondheid van de GGD Zuid-Limburg.

De onderzoekers hebben de term 'verkrachting' opzettelijk vermeden en louter gevraagd naar wat de proefpersonen al dan niet hebben meegemaakt. "Dat een op de vijf is verkracht, is te kort door de bocht", zegt Hoebe tegen de *Volkscrant*. Volgens de wet is bij verkrachting sprake van dwang. Maar wat is dwang? Onder druk zetten? Omkopen? Hoebe: "Een kwart van de onvrijwillige seks ging gepaard met geweld, dat lijkt meer op verkrachting."

Maurice Timmermans

In memoriam prof. dr. Frans Nijhuis

Wij zijn diep bedroefd en kunnen nog niet goed bevatten dat op 18 augustus jl. niet onverwacht, maar toch nog snel, onze dierbare collega prof. dr. Frans Nijhuis op 65-jarige leeftijd is overleden. Na een gevecht van jaren tegen zijn ziekte heeft hij toch uiteindelijk de strijd moeten opgeven.

Met passie en tomeloze energie heeft hij zich ingezet voor zijn onderzoek en andere universitaire en maatschappelijke taken, ook na zijn pensionering en zelfs tot bijna op de laatste dag van zijn leven.

Tijdens zijn langdurige carrière aan de UM (Faculty of Health, Medicine and Life Sciences en de Faculty of Psychology and Neuroscience) heeft Frans zich gericht op het onderwerp Arbeid en Gezondheid van mensen.

Hierbij nam vooral de terugkeer naar werk van

mensen met gezondheidsproblemen, ofwel met beperkingen een belangrijke plaats in.

Frans heeft altijd een balans weten te vinden tussen wetenschap en maatschappelijk belang, getuige zijn groot aantal wetenschappelijke publicaties en vooraanstaand bestuurlijk werk. Het lidmaatschap van onder andere de Nationale Adviesraad voor Chronisch Ziekten is daar slechts een voorbeeld van.

Frans was een expert op gebied van de regelgeving, organisatie en ontwikkelingen rond sociale werkplaatsen, hetgeen geleid heeft tot het instellen van zijn huidige leerstoel (gefinancierd door de Atlantgroep) op het gebied van "inclusieve organisaties" bij de sectie A&O psychologie van de capaciteitsgroep Work and Social Psychology van de Faculty of Psychology and Neuroscience.

Frans was een belangrijke bron van inspiratie bij het ontwikkelen en uitvoeren van het onderzoek rond het thema 'inclusieve arbeidsorganisaties' en 'duurzame inzetbaarheid' van mensen in het werk.

Ook de laatste jaren, tijdens het ziekteproces, hebben wij als collega's zijn veerkracht, optimisme en niet aflatende werklust gezien en bewonderd.

Zijn kameraadschap en inspiratievermogen zullen node worden gemist.

Wij wensen zijn vrouw Brigitte, de kinderen en andere naasten en familie alle sterkte toe om dit grote verlies te dragen.

Collega's faculteit FHML

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst.

Open brief aan Santé

(studievereniging gezondheidswetenschappen)

Santé, jullie hebben een hele vakantie gehad om na te denken over wat jullie hebben aangericht met de lezing op 9 april door de Leidse forensisch anatoom George Maat. De media geven nog steeds aandacht aan de onrechtvaardige schoffering van Maat door minister Van der Steur vanwege het ook tonen van beelden van MH17-slachtoffers. *Maar van jullie taal noch teken*. Wordt het niet eens tijd openlijk professor Maat excuus aan te bieden voor het - bij hem toen onbekende - openbaar maken van zijn lezing en RTL4 insluipers de kans te geven tot een geheime opname? Waardoor Maat zonder wederhoor door de kennelijk graag scorende kersverse minister van Justitie uit het Landelijk Team Forensisch Opsporing werd gegooid. Dat ook werd gedupeerd, want Maats inbreng was vrij onmisbaar.

Maat vroeg aan het begin van zijn lezing - die hij al vaker gaf, nu up to date gemaakt met aanvullingen over (onherkenbaar gemaakte) MH-17 slachtoffers - of er nabestaanden in de zaal aanwezig waren en gaf ze gelegenheid eventueel te vertrekken. De wel 'heer tussen de lijken' genoemde anatoom is immers altijd uiterst correct en terughoudend, maar de minister sprak meteen van "buitengewoon ongepast en onsmakelijk optreden". Een typering waarin wij, vakgenoten, studenten en vrienden niet de internationaal gerenommeerde charismatische Maat herkennen. Die zich jaren lang zeer inzetten voor het - geloof me - vaak zeer onprettig identificeren van resten uit de massagraven bij Kosovo, van de grote tsunami of de Enschedese vuurwerkcramp. Die voor vele nabestaanden het leed iets wist te verzachten door althans teruggave van resten van de omgekomenen mogelijk te maken. De minister blijkt het niet op te brengen op een te snel genomen besluit terug te komen. Santé, toon wel je verantwoordelijkheid en maak publiekelijk excuus aan prof. Maat. En had ook niet een van alle leidinggevenden van de UM iets publiekelijk kunnen zeggen over de ontoelaatbaarheid van het ongevraagd een opname maken door een RTL-team in een UM onderwijsruimte?

Nog dit: bij colleges over medische onderwerpen is het tonen van navrante beelden onmisbaar en noodzakelijk. Moeten we nu vrezen dat het ministerie van Veiligheid en Justitie gaat beslissen wat er in collegezalen zal mogen worden behandeld en getoond? Studenten zijn voor minder de barricades op gegaan. Santé en anderen, kom in actie.

Machteld Roede, voormalig docent UM

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oud-studenten – die net als de universiteit het levenslicht zagen in 1976 – hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en hun studentenleven. Vandaag: Martijn Kwaijtaal.

Studie: Een wetenschappelijke studie leek me wel wat. Geneeskunde was een optie, maar een leven als arts leek me toch wel saai. Medische biologie was een alternatief, want ik hield van scheikunde en biologie, maar omdat mijn zusje studeerde in Maastricht en ik het een prettige stad vond, besloot ik de open dag van gezondheidswetenschappen te bezoeken. Het beviel.

In het tweede jaar koos ik voor biologische gezondheidskunde.

Docent: In verband met een stageplek werd ik voorgesteld aan Harry Steinbusch [hoogleraar en directeur van de School for Mental Health and Neuroscience]. Een gereserveerde, maar interessante man. Ik herinner me nog goed hoe ik in zijn kamer stond, hij wilde weten wat ik na mijn studie ging doen. ‘Wellicht iets in de ICT’, antwoordde ik, omdat ik daar wat in bijverdiende. Van een carrière in de medische wetenschap was ik nog niet overtuigd. Harry begon te lachen en zei: ‘Jij loopt een jaar stage, ik regel dat je naar het buitenland kan en daarna weet je wat je wilt: de ICT of de wetenschap.’ Ik zat zes maanden in Maastricht en een halfjaar in Auckland. Of ik daarna wist wat ik wilde? Nee. Later ontmoette ik Rob van Diest [universitair

hoofddocent psychiatrie & neuropsychologie] bij de helpdesk van ICTS waar ik tijdelijk werkte. In zijn handen hield hij een vastgelopen computer met een zéér belangrijk bestand. Het bestand werd gereed en van het een kwam het ander. Ik werd zijn junior-onderzoeker en promoveerde.

Anekdote: Ik zat in de kluscommissie van Koko. We stonden op het punt te verhuizen van de Hoogbrugstraat naar de nieuwe sociëteit bij het NS-station. Twee weken lang werkten we aan een nieuw interieur. Hebben

“Hebben ze die lambrisering nog bij Koko?”

ze die lambrisering nog? Dat was mijn design. Mocht iemand die ooit weghalen: *read my name.*
Locatie: In 1998 was ik secretaris van de Werkgroep Inkom, onze kamer lag in een apart gebouw aan de achterkant van de rechtenfaculteit. Ik heb er een goede tijd gehad, een van de mooiste jaren in Maastricht. En dat terwijl we zes weken voor de Inkom met z’n vieren in plaats van vijf waren. De karakters van de voorzitter en de logistiek manager botsten voortdurend. Uiteindelijk heeft het hoofd studentenzaken, Lieve van Coppenolle, de laatste naar huis gestuurd.

Wendy Degens

Martijn Kwaijtaal werd op 25 mei 1976 geboren in Sydney en groeide op in Chaam, Brabant. Van 1995 tot 2000 studeerde hij gezondheidswetenschappen (biologische gezondheidskunde). In 1998 was hij secretaris van de Werkgroep Inkom. In 2006 promoveerde hij aan de Universiteit Maastricht. Hij woont in Sydney met zijn vrouw en twee dochters, werkt als Medical Scientific Liaison manager bij Astellas Pharma Australia.

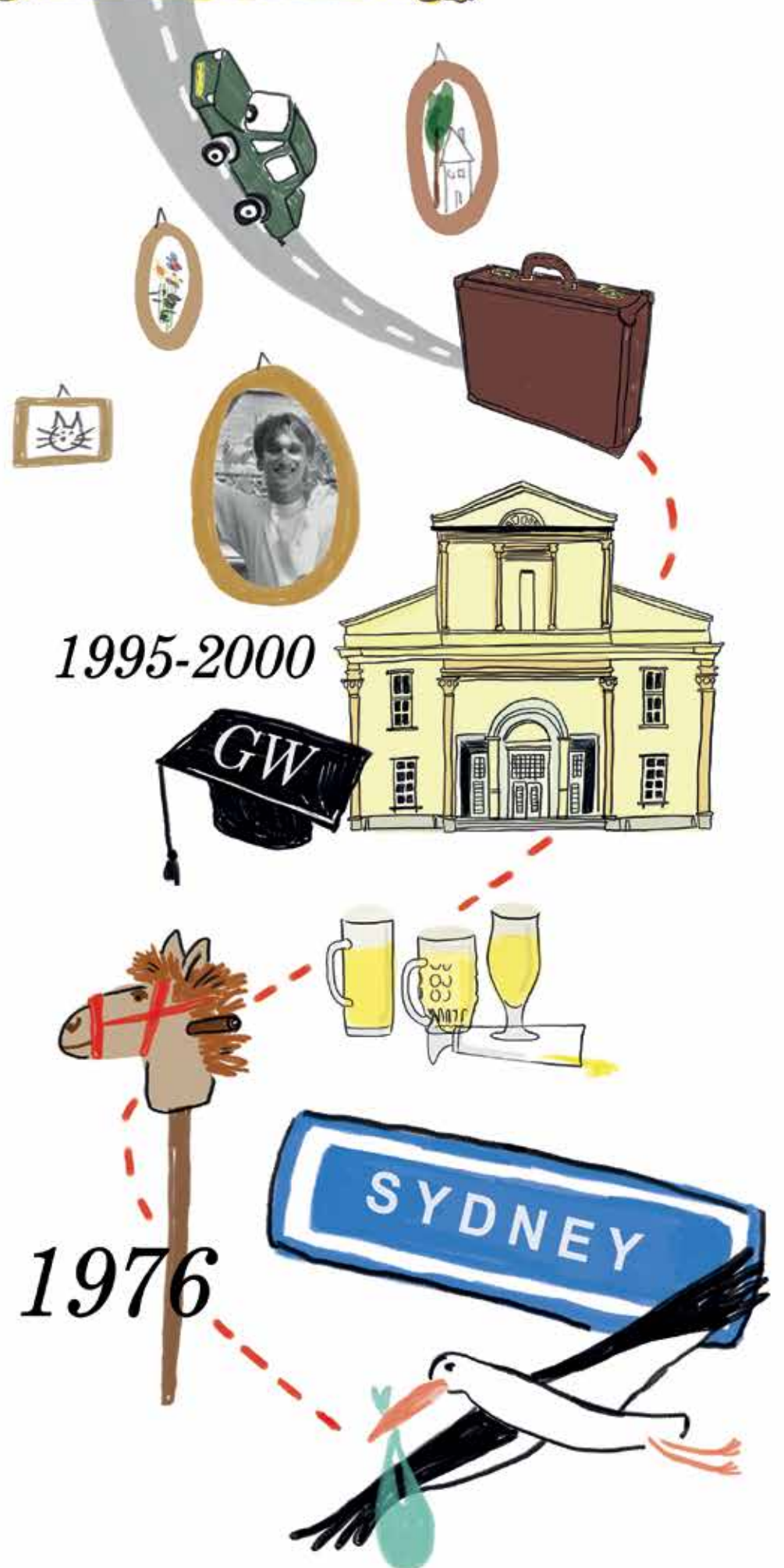
Alumni Office

Het Alumni Office van de Universiteit Maastricht staat *Observant* bij in de zoektocht naar veertigjarigen. Dit bureau, gevestigd in het bestuursgebouw aan de Minderbroedersberg, onderhoudt contacten met alumni, organiseert lezingen in binnen- en buitenland, workshops en borrels. De UM Star Lectures, gegeven door hoogleraren uit Maastricht, vormen de vaste kern van de evenementen. In januari vond de eerste editie van de UM Star Lectures plaats: twaalf professoren startten simultaan in twaalf steden (Nederland, België, Duitsland en Groot-Brittannië) een lezing.

Het alumnibureau krijgt bij de organisatie van evenementen hulp van vrijwillige alumni-comités. Denise Villerius, alumni officer: “Goede relaties beginnen met contact onderhouden; daarom vragen we onze alumni ons op de hoogte te houden van waar zij wonen en waar ze werken.” www.maastrichtuniversity.nl/alumni

Wist je dat...

De Universiteit Maastricht telt zo’n 52 duizend alumni van wie er volgend kalenderjaar 1472 veertig jaar worden. Hiervan is het merendeel Nederlander (1197); 43 zijn Belgisch en 126 Duitser. De overige 106 hebben andere nationaliteiten.

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32
Postbus 616
6200 MD Maastricht
(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),
Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie
Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Steven Brandsma,
Piet Eichholtz, Birsan Erdogan, Chahinda
Ghossein, Ton Hartlief, Stefan Meuleman,
Alexandra Rosenbach

Redactie

Riki Janssen

(hoofredacteur) 043 - 38 85 384

Wammes Bos 043 - 38 85 383

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Albert Bergbroeder, David Bernstein, Ingrid
Candel, Ype Driessen, Amira Eid, Fokke
Fernhout, Arjen van der Heide, Jim Pedd, Hans
Philipsen, Kate Surala

Fotografie

Lorraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen
zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,
marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,
m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap
ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden
en andere belangstellenden kunnen zich
abonneren voor € 37,00 per jaar.

Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de
hoofredacteur geheel of gedeeltelijk worden
overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paarltsjes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

PROFESSIONELE THESISVORMGEVING
INCL. DRUKWERKBEGELEIDING HOGE
KWALITEIT VOOR EEN BETAALBARE
PRIJS. WWW.DLGRAPHICS.NL
0624321042 INFO@DLGRAPHICS.NL

GUITARIST DRUMMER SINGER? COME
JOIN OUR MONTHLY JAMSESSIONS.
ALSO LIVE ROCK MUSIC. SEE AGENDA.
WWW.CAFEUTVLOOT.NL

Cursussen FRANS in Maastricht. Info-
avonden 7+14 september [www.alliance-
francaise.nl/Maastricht](http://www.alliance-
francaise.nl/Maastricht)

SPAANS IN MAASTRICHT! CURSUSSEN
VANAF 14 sept. www.taalstudiocampo.nl

TE KOOP VRIJST. JAREN 30 HUIS
PAPENWEG 80 BUNDE MET
WERKRUIMTE 45M ZIE FUNDA

Studentoffers at mac social sportsclub:
The only true student gym in town! Get a
membership for €29,90 per month! Check
out www.macmaastricht.nl

Gevraagd Administratieve kracht voor
culturele instelling. 10 uur p/w mail:
losstheater@hotmail.com

paarltsjes

Paarltsjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde.

Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag
tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop
de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het
appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping.

Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde
Paarltsjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk
voor de inhoud van de Paarltsjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgave van reden
Paarltsjes te weigeren.

_____ € 3,00

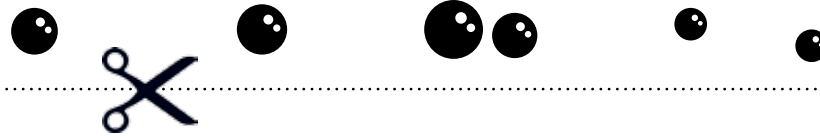
_____ € 4,00

_____ € 5,00

_____ € 6,00

_____ € 7,00

_____ € 8,00

Friandises

Chocolatier

De vermaarde pralines
van Maastricht

Wycker Brugstraat 55,
Maastricht

Boekwinkeltjes.nl

koop en verkoop uw tweedehands boeken

MEER DAN
ZES
MILJOEN
TWEDEHANDS
BOEKEN

MEER DAN
6000
VERKOPERS,
PARTICULIER
ZAKELIJK

KOOP EN VERKOOP UW
TWEDEHANDS BOEKEN

Business lunch in het groen

Zaken doen en genieten bij Brasserie 1632

Hoog boven de golfbaan van International Golf Maastricht
(Dousberg) is het goed zaken doen en uitstekend eten.
Het restaurant ligt rustig, en de sfeer en kwaliteit zijn van
een hoog niveau. Bij reservering geeft u aan hoeveel tijd u
heeft, en wij regelen de perfecte lunch binnen de beschik-
bare tijd. Mèt behoud van gastronomische kwaliteit.

Het is goed zaken doen bij en met Brasserie 1632

- Business lunch van 2 gangen voor € 22,50
- Lunch binnen 60 minuten geserveerd
- Dagelijks wisselende gerechten met verse ingrediënten bereid
- In de winter napraten bij de open haard,
in de zomer buiten op het grote overdekte terras
- Gratis ruime parkeergefaciliteiten

U vindt Brasserie 1632
op het terrein van

INTERNATIONAL GOLF
MAASTRICHT

Brasserie 1632 | Dousbergweg 100 | 6216 GC Maastricht
+31 (0)43 328 17 40 | info@brasserie1632.nl | www.brasserie1632.nl

Brasserie 1632

Film

Een film in één shot

Still uit Victoria

Het komt nauwelijks voor, maar regisseur Sebastian Schipper flikte het: zijn film *Victoria* is in één take opgenomen. Real time, zonder te knippen. Samen met cameraman Sturla Brandth Grøvlen en zeven hoofdrolspelers maakte Schipper, die eerder *Mitte ende August* maakte en de hoofdrol in *Lola Rennt* speelde, vier versies. De laatste bleek de beste. Het resultaat: een forse 2 uur en 20 minuten durende achtbaanrit, die geheel terecht met een Zilveren Beer bekroond werd tijdens de Berlinale. *Victoria* begint in een Berlijnse nachtclub, waar de mooie Spaanse dame Victoria (Laia Costa) zich verliest in de harde dansmuziek.

Zij woont pas net in de stad en leert in de club een groepje jongens kennen. Wat begint als een goede versierpoging van knappe groepsleider Sonne (Frederik Lau), verandert al snel in een nachtmerrie. Sonne en zijn maten zitten met een groot probleem: ze staan op het punt een bankoverval te plegen, maar hun chauffeur ligt dronken op straat. Of Victoria niet even wil inspringen? De Spaanse, die duidelijk op zoek is naar avontuur, gaat akkoord en beleeft een spannende nacht.

Dat *Victoria* in één vloeiend shot opgenomen is, maakt het een bijzonder meeslepemde film. Sterker nog, je bent je er nauwelijks van bewust

dat je naar een film kijkt. Dat komt door het knappe camerawerk van Grøvlen, die ervoor zorgt dat je overal met je neus boven op zit, en door slimme vondsten van regisseur Schipper. Zo blijf je tijdens de bankoverval bij Victoria in de auto zitten, die het voertuig net op dat ene cruciale moment niet gestart krijgt. Dit soort scènes zijn erg spannend en naarmate de film vordert, komen ze steeds vaker voor. Toch is het uitgangspunt van de film wat ongehoofdwaardig en het verhaal niet bijster origineel. Het bijzondere camerawerk maakt echter dat je daar als kijker geen seconde over nadenkt. Knap zijn ook de dialogen. De cast kreeg een

slechts een twaalf pagina's tellend script, met wat algemene aanwijzingen. Dat heeft geleid tot zeer losse gesprekken, met vaak realistische reacties op moeilijke situaties. Al met al is *Victoria* vooral een erg geslaagde en spannende zit.

Observant mag vier vrijkaartjes verloten. Stuur vóór woensdag een e-mail naar m.timmermans@maastrichtuniversity.nl; alleen de winnaars krijgen bericht

Jim Pedd

Jim Pedd is alumnus Fasos en freelance filmjournalist

thuisreiziger

De student aan banden (1)

De studenten zijn gelukkig terug in de stad. Zei een oud-collega vorige week tegen mij toen we elkaar op de Servaasbrug tegenkwamen. Gelijk had hij. Het centrum van Maastricht veranderde met de Inkom van de ene dag op de andere, zoals een woestijn in de regentijd. Overall fleurde de stad op. Vlaggen en spandoeken zorgden voor de kleur. Rondfietsende ouderejaars in de klederdracht van hun clans zorgden voor de reuring. Groepen aankomende studenten namen de openbare weg over alsof ze de middeleeuwse Blijde Inkom wilden naspelen. Van de Servaasbrug liep ik naar het Mosae Forum. Daar poogden vier studenten voor het oog van de wereld een meningsverschil te beslechten. Volgens hun shirt leden van een eerbiedwaardig corps, allen in het bezit van de standaard derdehands fiets. Eén van hen had iets niet moeten zeggen, moest maar niet mee. Waar ze nu heen gingen was hen niet duidelijk. Opgewekt liep ik verder naar de apotheek om volgens de gewoonten van mijn leeftijdsklasse mijn pillen te halen.

Wat opvalt aan het moderne studentenleven is allereerst de hoge organisatiegraad van de activiteiten. De Inkom en alle activiteiten die

Hans Philipsen Foto: Loraine Bodewes

daarna nog plaatsvinden hebben het karakter van een formele *rite de passage*. Een student kan zich moeilijk onttrekken aan zijn status als

jonge toetreders van een leeftijdsklasse en ook niet gemakkelijk aan die van een lid van een vereniging, dispuut of wat ook. Dat is niet altijd

zo geweest. De Inkom bestaat nog niet zolang. Ik heb nagedacht over wat ik als achttienjarige in Amsterdam formeel kreeg aangeboden. Dat was niet niks, maar wel heel weinig. Je schreef je in ter plekke, kreeg informatie uitgereikt en moest bij de GG&GD langs in het kader van de tbc-bestrijding. Wie niet lid van een gezelligheidsvereniging werd, merkte niets van een studentenleven dat verder ging dan zijn studie of zijn huisgenoten. Door de snelle stijging van de studentenaantallen na de Tweede Wereldoorlog vormden 'nihilisten' zoals ik vele jaren een meerderheid. De colleges begonnen pas in oktober. Dat merkte je vanzelf wel. De enige formele initiatierite van jongen tot jongeman heb ik pas gehad in militaire dienst. Na mijn studie. De doctorandus als rekrut in het leger. De student van nu ligt aan banden. Daar hoeft niks mee mis te zijn. De Inkom is daarvan niet het enig symptoom. Binnenkort meer onthullingen.

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

wijnrestaurant

mes amis

Benoemd tot meest gastvrije onderneming voor 2015!
Winner of the contest most hospitable entrepreneur 2015

Nu ook:
2-gangen lunch + koffie
voor € 24,50 p.p

gespecialiseerd
in regionale wijnen

Tongersestraat 5 - www.mesamis.nl - 043-3257866

TE KOOP NABIJ MAASTRICHT (Voeren)

Vrijstaand huis aan natuurgebied
12 min. van Maastricht 3. van Eysden
145 m²; 5 kamers; 1000 meter grond
Grote zitkamer 65 m² hoog plafond
Aangelegde prive tuin met zwembad

Contact 06 2943 7290
<http://members.ziggo.nl/steven.romme/Site/Ligging.html>

the only true
student gym
in town

Student offer

4 months 34,75 per month
6 months 33,17 per month
10 months 29,90 per month
membership to be paid in advance.

mac

www.macmaastricht.nl brusselsestraat 74a maastricht

**Laten we de kunstnier klein maken.
En de wereld van nierpatiënten weer groot.**

Draag bij aan de draagbare kunstnier.
Sms NIER naar 4333 of geef via nierstichting.nl

Met 1 SMS doneert u eenmalig € 2,- (exclusief telefoonkosten).
Meer informatie: www.nierstichting.nl/sms.

NIERSTICHTING

Leven gaat voor.

**Geef swing
aan je uitje!**

- Verrassend betaalbaar & geschikt voor iedereen!
 - Kom genieten van een heerlijke lunch, uitgebreide BBQ of gezellige borrel.
 - GVB (Hcp 54) & een eigen golfuitrusting zijn niet nodig.
 - Individueel, met collega's, vrienden of met een groep.
- Je bent van harte welkom!

Reserveren? Bel 043 – 356 99 99
hetrijkvanmargraten@pitch-putt.nl

Pitch&Putt Golf:
vanaf € 12,50 pp

HET RIJK
VAN MARGRATEN

www.pitch-putt.nl/hetrijkvanmargraten

Pitch & Putt
HET RIJK VAN
MARGRATEN

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

2-9, 10.00u: dhr.drs. Mark A. Goldszmidt
 2-9, 12.00u: dhr. Arkady Kudryavtsev, LL.M
 2-9, 14.00u: mw. Désirée A.T. Schumacher, MSc
 2-9, 16.00u: dhr. Dominik E. Fröhlich, MSc
 3-9, 12.00u: dhr. Guus van den Akker, MSc
 3-9, 14.00u: mw.drs. Andrea M. Gingerich
 4-9, 12.00u: dhr. Laurent B. van Middendorp, MSc.
 4-9, 14.00u: mw. Stefanie M.C. Ament, MSc.
 4-9, 16.30u: Inauguratie prof.dr. S.W.M. Olde Damink
 9-9, 10.00u: mw. Francesca Guadagno, MSc
 9-9, 16.00u: mw. Jasmin Kientzel, MA
 10-9, 10.00u: dhr. Charles C. Adarkwah-Yiadam, MSc
 10-9, 14.00u: dhr.drs. Michiel B. Haeseker
 10-9, 16.00u: mw. Maria A. Zumbuehl, MSc.
 11-9, 10.00u: dhr. Marc J.W. Schröder, MSc
 11-9, 12.00u: dhr.drs. Ruben G.J. Visschers
 11-9, 16.30u: Inauguratie prof.dr.ir. S. De Wildeman
 16-9, 10.00u: mw.drs. Lucia A.W.M. Speth
 16-9, 14.00u: mw. Johanna (Sanne) C.M. van der Weegen, MSc
 16-9, 15.15u: mw. Renée Verwey, MSc
 17-9, 14.00u: mw. Yuan Tian
 17-9, 16.00u: mw. Anna Sagana, MSc
 18-9, 12.00u: mw. Sameera Peraramelli, MSc
 18-9, 14.00u: mw. Lotte H.J.M. Lemmens, MSc
 18-9, 16.30u: Inauguratie prof.dr. Harro van Lente
 23-9, 12.00u: mw. Peggy J.J. Spauwen, MSc
 23-9, 14.00u: dhr. Maximilian K.P. Gaber, LL.M
 23-9, 16.00u: mw. Wenqing Liao
 24-9, 12.00u: mw. Katarina Putnik, MSc
 24-9, 14.00u: mw. Marieke H. Pluijmer, MSc
 24-9, 16.00u: dhr.drs. Marc L. Hilhorst
 25-9, 10.00u: dhr. Marco B.E. Schaaf, MSc
 25-9, 12.00u: dhr. Martinus J. Gevonden, MSc
 25-9, 14.00u: dhr.drs. Bart T. Bialosterski
 25-9, 16.30u: Inauguratie prof.dr. J.W.M. Muris
 30-9, 9.30u: dhr. Bryan Guillaume, MSc
 30-9, 14.00u: mw. Linda Springvloed, MSc
 30-9, 16.00u: dhr.mr. Bastiaan Kemp

Interne vacatures

- **PhD** Candidate "Mobility in Context: Migration Trajectories in a Border Region Context", FASoS, AT2015.125
- **PhD** Candidate "Formal and informal social protection across borders", FASoS, AT2015.127
- **PhD** Candidate "Identity constructions among Polish and 'local' youth in Limburg through language practices", FASoS, AT2015.128
- **(Tenure-Track) Assistant Professor** of Operations Research, SBE, AT2015.131
- **PhD** Candidate in Philanthropy, SBE, AT2015.132
- **(Junior) functioneel beheerder**, SSC, AT2015.133
- **PhD** Position in Robot Design, FHS, AT2015.134
- **Tenure Track Postdoc / Assistant Professorship** in Robot Control and Human-Robot Interfaces, FHS, AT2015.135
- **Post-doctoral position** at the Department of Complex Tissue Regeneration (CTR), FHML, AT2015.139
- **PhD-candidate position** at the Department of Complex Tissue Regeneration (CTR), FHML, AT2015.140
- **PhD** position - Pension finance School of Business and Economics, AT2015.141
- **Tenure Track Assistant Professorship** in Data Science, FHS, AT2015.142
- **Projectleider**, SBE, AT2015.143
- **PhD** Candidate "Private collections as care-takers", FASoS, AT2015.145
- **PhD** Candidate "Audience Participation in Performance-based Art ", FASoS, AT2015.146
- **Management assistant/Coördinator bedrijfsvoering** FHML, AT2015.148
- **Data manager** bij de ICT afdeling van de FPN, AT2015.150
- **PhD** Student position in Statistics for Health and Medical Sciences, FHML, AT2015.153
- **Postdoc**, School of Health Professions Education (SHE), FHML, AT2015.154
- **PhD** candidate in computational modeling of cardiac arrhythmias, FHML/School for Cardiovascular Diseases (CARIM)/Cardiology, AT2015.155
- **Medewerker Studentzaken** BTI, SSC, AT2015.156
- **Biostatistician/Researcher** at the department Pathology, FHML, AT2015.158

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Ga naar de link Medewerkers en vervolgens naar Vacature-aanbod (onderaan de pagina). Klik daarna op Academic Transfer. De vacante functies zijn onderverdeeld in interne en externe vacatures. Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkerings-gerechtigden van de UM).

Ketchup

Het academisch jaar staat weer op het punt van beginnen en voor een student kan dat twee dingen betekenen: of je hebt een kamer, of je hebt geen kamer.

Het is één van de eerste dingen waar je als kersverse student je nieuw verworven autonomie mee kunt bewijzen. Op kamers gaan is het startsein van je onafhankelijke bestaan. Vanaf nu geen bemoeizuchtige ouders meer. Afgezien van een sporadisch weekend worden de banden met het ouderlijke huis meestal radicaal verbroken. Vanaf nu moet je als student je eigen ondergoed wassen en je eigen potje koken, hoewel het vaak nog een poosje duurt voordat je de noodzaak daarvan inziet. Ketchup is ook groente.

Maar eer het zover is moet je natuurlijk wel een kamer vinden en dat is niet altijd eenvoudig. "Je kunt het beste via via aan een kamer komen", luidt het dogma. Meer dan eens heb ik dat ter harte genomen met de woorden "mocht je nog iets tegenkomen, laat het me weten", maar nooit met resultaat.

De kamerjacht verloopt in elke studentenstad weer anders. Zo is in sommige steden het roemruchte hospiteren zeer in trek. Jezelf een kamer binnen likken, terwijl je concurrenten, meestal op twee handen te tellen, je vanaf een afstandje met een schalkse blik opnemen. Er zit er vrijwel altijd één tussen die hoge ogen probeert te gooien door een flesje sterk mee te nemen, wat overigens vrij zelden tot succes leidt. Voor de studenten die de slangenkuil liever mijden zijn er de agentschappen. Maar daarmee loop je wel het risico dat je in een woning terecht komt die zo kil is dat het opzetten van een tentje in het stadspark opeens een aantrekkelijk alternatief lijkt. De spaarzame wanddecoratie blijkt bij nadere bestudering vooral te bestaan uit geplastificeerde instructiebriefjes, waarbij zelfs de betuttelende imperatieven van moederlief verbleken.

Zes jaar geleden verwierf ikzelf mijn autonomie en sindsdien heb ik veel herinneringen aan studentenkamers opgedaan, zowel goede als slechte. Van grandioze feesten tot schimmel op elke plek die je maar kunt bedenken. Ik kan er geen genoeg van krijgen en daarom ben ik nog maar weer eens op zoek. Dit keer richt ik mijn pijlen op Edinburgh, waar ik een korte periode stage zal lopen, maar de jacht is vooralsnog zonder resultaat.

Dus: mocht je nog iets tegenkomen, laat het me weten.

Arjen van der Heide

De Heisa-column wordt afwisselend geschreven door Arjen van der Heide en Romeijn Sadée

3HOOG

Door Ype Driessen

René

Jurre

Merel

"Jij wordt onze rotzooischeieter!"

Moet ik mij nog opnieuw voorstellen? De naam is Bergbroeder, Albert Bergbroeder. Beleidsambtenaar op de Berg, liefhebber van ongemixte drankjes die je niet hoeft te *shaken* of te *stirren*, trouw lid van de universitaire gemeenschap, en jarenlang nederig columnist van dit blad geweest, totdat ze me, ik zeg het maar zoals het is, eruit geflikkerd hebben. Wie? De hoofdredactrice. Na klachten van onze vorige UM-president, de illustere Jo R. En waarom? Joost mag het weten. Geen groter fan van onze vorige president dan ik. En ook van de huidige president, Germanicus, *for that matter*. Van elke president eigenlijk. Hoewel, bij Germanicus heb ik nu toch mijn bedenkingen. Hij kwam laatst langs op mijn kamer, pakte de enige bezoekersstoel die ik rijk ben en zeeg er op neer. De stoel kreunde als een Alphense hijskraan, maar dat was nog niets bij het geluid dat ik maakte toen hij uitgesproken was.

"Albert", zei hij, "je sitzt hier nu al jahrzenten en je doet je werk fantastisch, maar wai vinden dat je aan een nieuwe herausforderung toe bent. Vind je zelf ook niet?"

-Nou, Germie, ik ...

"Ausgezeichnet!! Ik wusste wel dat je enthousiast zou sein, en wai haben iets bedacht. Jij wordt onze persoonlijke gezant, onzere troubleshooter, hoe noemen jullie dat hier, rotzooischeieter? Na ja, ik bedoel dat jij deze Olympus verlaat, de Berg abseilt en overal wo nötig het primaire, het secundaire en het tertiaire proces gaat versjterken. Dat heet, jij krijgt volmacht om überspannte decanen, depressieve directeuren, weinende baliemedewerkers, uitgebluste professors, kaotische studentbestuurders en vielleicht zelfs de vizerector bij te staan, gevraagd en ongevraagd. Je krijgt blanke kaart. Was zegst jij daarop?" Hij keek me stralend aan.

-Nou, Germie, ik ...

"Uitgestekend!!! Ik wusste dat ik auf je kon rekenen! Je begint morgen, *pick your battles* zeggen wir in 't Saarland, Hals und Beinbruch!"

En weg was hij. Ik naar de hoofdredactrice want die was op hangende pootjes bij me geweest met de vraag of ik niet "alsjeblijft, Albert, en sorry van toen, weer opnieuw stukjes, een vaste plek, op algemeen verzoek..."; ik vertel dat ik niet meer op de Berg mag blijven dus wat ik dan nog te schrijven heb?

"Komt goed", zegt ze, "een UM-breed schootsveld, wat wil je nog meer? Of landelijk, waarom niet? Grijp die lui in Utrecht maar eens bij hun kladden die bij de introductie tegen die arme eerstejaars zeggen dat ze niet met journalisten

mogen praten! Of hier, in Maastricht, die Inkomers! Werden jaren gesponsord door Heineken, nu door Bavaria, de firma staat op elk shirtje en elk tasje maar onze fotografe krijgt bij de cantus te horen dat ze beslist geen student met een glas bier in zijn of haar poten mag kiekeken! Dat zou een verkeerde indruk wekken! Zet ze te kakken, die hypocriots, maak ze duidelijk dat PR nooit in plaats van de waarheid mag komen, anders gaan ze maar naar Noord-Korea!!! Of naar de Krim! De voorzitter van de inkomwerkgroep heet daar Poetin! Of naar..."

Zo ging ze nog even door. Ik verliet intussen het pand. Op naar mijn nieuwe missie.

Albert Bergbroeder